

nantsministeren har påtænkt at overdrage den, ligger derfor udenfor dens Omraade; men affet fra de formelle Banfælgigheder, der ikke kunde udeblive, vilde dens Mellemkomst meget vidtløftiggjøre Sagen.

Naar det gjælder om at faae afgjort, i hvilke Enkeltheder Administrationen tror at kunne binde sig til Budgettets Overholdelse, bør Initiativet rettest overlades den, og ved den første derefter følgende Behandling af Finanslovforslaget Rigsdagens Billigelse erhverves. Udvalget nærer den Overbevisning, at Rigsdagen vil vise sig imødekommende og indrømme Administrationen den Frihed, den i mange Tilfælde ikke uden Skade kan undvære. Det Nye kan da kun blive, at samtlige Ministre nøiere overveie deres Budget fra det omhandlede Synspunkt og ene om at vælge en bestemt Maade, hvorpaa det i Anmærkningerne til Finanslovforslaget skal tilkjendegives, i hvilken Mening Anmærkningernes Forklaringer over Lovforslagets Kontore fremsatte; men paa denne Maade ville Anmærkningerne ikke foregås; snarere vilde man maasse kunne forfærte dem.

Den Frygt, der i Slutningen af Ministerens Skrivelse udtales for, at det trykte Statsregnskab skulde fordærves ved Gjennemførelsen af Udvalgets Tanke, tror det ikke at have givet Anledning til. I en Lov om Statsregnskabet bør formentlig ikke sættes en Regel for, hvad der skal findes i det trykte Statsregnskab; men spørger man, hvad der nu optages i dette og dets Noter, vil sikkert Ingen være istand til at give et klart Svar derpaa. Udvalget formener, at det nævnte Regnskab bør omfatte Alt, hvad der med Føie kan kaldes Konto, og at man først finder i det, hvad man er berettiget til at søge, naar denne Fordring er tilfredsstillt. At derunder skulde indbefattes f. Ex. de enkelte Lønninger, Pensioner m. v., er en Misforstaaelse, som Udvalget ikke har tænkt sig, at dets Skrivelse til Finansministeren kunde give Anledning til; men anses det for nødvendigt, kunde der selvfølgelig tages et udtrykkeligt Forbehold i denne Henseende.

Udvalget tillader sig derfor at nære den Forventning, at Finansministeren paa den

nævnte Maade vil forberede Sagens videre Fremme.

Det er i Begyndelsen af denne Betænkning bemærket, at Udvalget nærer flere Tvivl ved Enkeltheder i Lovforslaget. For nu paa den korteste Maade at fremsætte sin Anskuelse om, hvilke Fordringer man tror, der maa gjøres til en Lov som den foreliggende, har Udvalgets Flertal forenet sig om følgende Udkaft, som det, overensstemmende med hvad ovenfor er udtalt, ikke forelægger Thinget til Afstemning, men anbefaler til Ministeriets og Rigsdagens velvillige Overveielse og Kritik. Mindretallet (Kier) anser det ikke for rigtigt at fremsætte et saadant Udkaft.

Udkaft til Lov

om

Anvendelse af Finanslovens Bevilling og om Statsregnskabet.

§ 1.

Statsregnskabet indeholder Regnskabet over Statens Indtægter og Udgifter i den Tidperiode, som den tilsvarende Finanslov omfatter. Hvilke Undtagelser herfra der af særegne Hensyn kunne finde Sted, bestemmes i Finansloven.

§ 2.

Saavidt muligt skulde alle et Finansaar vedkommende Indbetalinger og Udbetalinger være fuldbyrkede i selve Finanssaaret. Hvor dette ikke har kunnet lade sig gjøre, kunne Indbetalinger og Udbetalinger foregaa endnu indtil tre Maanedes efter Finanssaarets Udløb. Fra denne Tid tabe de for Finanssaaret ved Finanslov og Tillægsbevilling (naar saadan findes) givne Bevillinger deres Gyldighed.

Statsregnskabet aflægges af Finansministeren og tilstilles Statsrevisionen inden et halvt Aar efter Regnskabsperiodens Udløb.

§ 3.

Statsregnskabet bestaar af et Budgetregnskab, et Kasseregnskab og et Kapitalregnskab.